

dosarul nr.3ra-1309/18

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (V. Pădurari)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cobluc Gheorghe, Cobluc Galina și Cobluc Alexandru,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cobluc Gheorghe, Cobluc Galina și Cobluc Alexandru împotriva Consiliului municipal Bălți și Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din mun. Bălți cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți prin care s-a respins apelul declarat de Cobluc Gheorghe, Cobluc Galina și Cobluc Alexandru și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 06 decembrie 2016, Cobluc Gheorghe, Cobluc Galina și Cobluc Alexandru au depus cererea de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Bălți și Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din mun. Bălți cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii au invocat că, prin cererea depusă în data de 27 noiembrie 2015 la Comisia de privatizare a fondului locativ din municipiul Bălți, au solicitat să le fie transmis gratuit în proprietate apartamentul XXXXX în care locuiesc, transmis în temeiul ordinului de repartiție XXXXX.

Au notat reclamantii că prin hotărârea din 14 iunie 2016 și a procesului – verbal nr. 82 a Comisiei de privatizare a fondului locativ din mun. Bălți, li s-a permis privatizarea locuinței prin vânzare - transmitere în cote - părți, iar prin decizia Consiliului municipal Bălți nr.5/64 din 23 iunie 2016, li s-a impus să achite costul cotelor - părți fiecare, în sumă totală de 424 944,75 de lei.

Prin urmare, reclamantii au considerat că atât hotărârea din 14 iunie 2016 a Comisiei de privatizare a fondului locativ din mun. Bălți cât și decizia Consiliului municipal Bălți nr.5/64 din 23 iunie 2016 sunt emise contrar prevederilor legii. Astfel, au depus cereri prealabile la Comisia de privatizare a fondului locativ din mun. Bălți și respectiv la Consiliul municipal Bălți prin care au solicitat anularea acestora.

Prin decizia nr. 11/44 din 04 noiembrie 2016 a Consiliului municipal Bălți, cererea prealabilă a fost respinsă.

În opinia reclamantilor, deciziile din 23 iunie 2016 și 04 noiembrie 2016 a Consiliului municipal Bălți, hotărârea din 14 iunie 2016 a Comisiei de privatizare a fondului locativ din mun. Bălți, sunt lovite de nulitate absolută, deoarece nu conțin trimiteri la normele legale în executarea cărora au fost emise.

Așa dar, au solicitat reclamanții recunoașterea dreptului prevăzut de lege privind transmiterea gratuită în proprietate a bunului imobil menționat, anularea hotărârii din 14 iunie 2016 și a procesului – verbal nr. 82 a Comisiei de privatizare a fondului locativ din mun. Bălți, anularea deciziilor din 23 iunie 2016 și 04 noiembrie 2016 a Consiliului municipal Bălți, obligarea pârâților să transmită gratuit în proprietate reclamanților bunul imobil (apartament) litigios.

Prin încheierea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost atras în proces în calitate de coreclamant Cobliuc Alexandru.

Prin hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Cobliuc Gheorghe, Cobliuc Galina și Cobliuc Alexandru și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele de judecată s-au călăuzit de prevederile Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, Legii privatizării fondului de locuințe nr.1324-XII din 10 martie 1993 și au reținut că potrivit certificatului nr.2367 din 08 decembrie 1995, Cobliuc Gheorghe anterior, a privatizat apartamentul nr.14 din str.31 August 20, or. Drochia (f.d. 75,77).

Totodată, referindu-se la prevederile art. 123, alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanțele de judecată au menționat că potrivit deciziei din 13 octombrie 2010 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de către Cobliuc Gheorghe, s-a menținut hotărârea din 31 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău, prin care acțiunea depusă de Cobliuc Gheorghe împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la contestarea actului administrativ, a fost respinsă. Prin decizia menționată, s-a stabilit faptul că, Cobliuc Gheorghe, anterior a participat la privatizarea apartamentului cu o odaie din orașul Drochia, motiv pentru care prin hotărârea primei instanțe au fost respinse cerințele cu privire la anularea deciziei Consiliului municipal Bălți nr.9/6 din 29 octombrie 2009 și obligarea Consiliului municipal Bălți să-i transmită gratuit în proprietate apartamentul XXXXX(f.d.126-129).

La 26 iulie 2018, Cobliuc Gheorghe, Cobliuc Galina și Cobliuc Alexandru au declarat recurs, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, cu remiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

În susținerea recursului declarat, recurenții au menționat că instanțele de judecată au examinat cauza formal și unilateral.

Astfel, eronat au aplicat prevederile art. 123 alin.(2) din Codul de procedură civilă, deoarece în precedentă cauză civilă, nu au participat aceiași participanți care sunt implicați în prezenta cauză, și anume Cobliuc Galina și Cobliuc Alexandru.

Mai mult decât atât, pârât era numai Consiliul municipal Bălți ca autoritate locală deliberativă, iar obiectul litigiului era diferit de cel invocat în prezenta cauză.

La fel, au comunicat recurenții că asupra deciziei din 13 octombrie 2010 a Curții

Supreme de Justiție, au depus cerere de revizuire, ce se afla în curs de soluționare.

În opinia recurenților, instanțele de judecată nu au determinat corect legea materială, ce urma a fi aplicată la soluționarea litigiului dat. Prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat unele prevederi din Legea nr.1324 din 10 martie 1993, însă nu au aplicat prevederile din Legea privind statutul judecătorului nr.544 din 20 iulie 1995, or, conform art.6 alin.(3) din Legea nr.780 din 27 decembrie 2001 urmează a fi aplicată legea specială în caz de divergențe între prevederile legii generale și speciale de același grad.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost recepționată de către recurenți la 25 mai 2018 (f.d. 177). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 26 iulie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurenților precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenții au avut posibilitatea de a fi auziți de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurenților le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cobliuc Gheorghe, Cobliuc Galina și Cobliuc Alexandru, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cobliuc Gheorghe, Cobliuc Galina și Cobliuc Alexandru împotriva Consiliului municipal Bălți și Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din mun.

Bălți cu privire la anularea actului administrativ, împotriva deciziei din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan